

۱- درست [۵۴]، [۵۵] و [۵۶]

۲- درست [۶۰] و [۶۱]

۳- نفقت [۶۰] و [۶۱]

۴- محبت - سیر [۵۷]، [۵۸] و [۵۹]

۵- الف ← اقدام به والدین ب ← انتساب دوست
پ ← مبعوث [۳] و [۵۲] و [۶۰] و [۶۱]

۶- گزینۀ «۴» [۶۰] و [۶۱]

۷- گزینۀ «۲» [۵۳]، [۶۰] و [۶۱]

۸- ۱- دوست خوب کسی است که به فکر دوستش باشد؛

۲- سعی کند همیشه به دوستش لطف و محبت کند؛

۳- مثل آینه، عیب ما را فقط به خودمان نشان دهد؛

۴- رفتار و اخلاق پسندیده داشته باشد. [۵۳]، [۵۴]، [۵۵]، [۶۰]

۹- حضرت محمد (ص) در این باره می فرمایند: «(س) کار است که باعث می شود

محبت دوستان به تو زیاد شود: وقتی آن ها را دیدی سلام کنی؛ وقتی وارد مجلس می شوند، برایشان جابزه بکنی؛ آن ها را با نام هایی که نیکوست و دوست دارند صدا

بنزنی» [۵۸] و [۵۹]

۱۰- همانطور که آینه عیب ما را فقط به ما نشان می دهد، ما هم عیب

دوستان را فقط به خودشان بگوئیم. وقتی مقابل آینه می ایستیم عیب ما را نشان می دهد؛ پس ما هم شاید پشت سر دوستان عیب جوئی کنیم و بهتر است عیب او را مثل آینه، آرام و بی صدا و در حضورش به او بگوئیم.

علاوه بر این، باید مثل آینه، عیب دوستان را همانطور که هست،

بدون بزرگ و کوچک کردن بیان کنیم. [۵۴] و [۵۶]

۱۱- دوستان بعد از مدتی که باهم ارتباط دارند، اخلاق شیعی به یکدیگر پیدا می کنند؛ پس لازم است دوستی انتخاب کنیم که رفتار و گفتار پسندیده داشته باشد. [۶۰]

۱۲-

ا		ج	م	ب
ی	س	و	د	
ن		ر	م	ی
ه		ت	ن	

رهنمود اول: محبت